

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.156/2009/5. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Kis Lajos ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti székhelyű felperesnek, - dr. Jójárt Ferenc ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos I. rendű és a Kalas és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Erdei Zsolt ügyvéd) által képviselt **II.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos II. rendű alperes ellen tagdíj megfizetése és egyéb követelés iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2009. január hó 28. napján kelt 1.P.20.928/2008/15. sorszámú kiegészítő ítéletével kiegészített 2008. szeptember hó 26. napján kelt 1.P.20.928/2008/9. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű alperesnek 17.000,- (Tizenhétezer) Ft, a II. rendű alperesnek 35.000,-(Harmincötezer) Ft másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 63.600,-(Hatvanháromezer-hatszáz) Ft fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperesi üdülőtársulat a Csongrád Megyei Bíróság által nyilvántartásba vett társadalmi szervezet. Az I. és II. rendű alperes az üdülőtársulat tagjaként bérelte a Magyar Állam tulajdonában és az Alsó Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság kezelésében lévő, az üdülőtársulat működési területén található üdülőterületeket. Utóbb elővásárlási jogukkal élve az ingatlanok tulajdonjogát megszerezték. Az I. rendű alperes 2003. március hónapban, míg a II. rendű alperes 2003. május 5. napján az üdülőtársulat elnökéhez címzett nyilatkozatában bejelentette, hogy a tagsági jogviszonyát megszünteti. A felperes a nyilatkozatokat nem vette tudomásul, az alpereseket többször, eredménytelenül felhívta a tagdíj megfizetésére.

A felperes elsődleges keresetében az I. rendű alperest 114.000,-Ft, a II. rendű alperest 59.000,-Ft tagdíj és évenkénti esedékességű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Hivatkozott a társadalmi szervezet alapszabályának 10. pontjára, amelynek értelmében a tagsági jogviszony megszüntetésére csak a bérleti jogviszony megszüntetése, az ingatlan elidegenítése, kizárás, vagy a tag halála esetén van lehetőség. Másodlagosan az I. és II. rendű alperest személyenként 530.000,-Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni azon létesítő okirati rendelkezés alapján, amelynek értelmében a kizárt tag az éves tagdíj ötszörösét fizeti.

Az I. és II. rendű alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadták, hogy az egyesülési jog gyakorlása során az önkéntesség elve a tagsági jogviszony megszüntetése esetén is érvényesül, tehát a tag a kilépés bejelentésével bármikor megszüntetheti a jogviszonyt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, fizessen meg az I. rendű alperesnek 30.000,-Ft, míg a II. rendű alperesnek 90.000,-Ft elsőfokú eljárási költséget. Indokolásában az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény alapján kifejtette, hogy a társadalmi szervezet önkéntesen létrehozott önkormányzattal rendelkező szervezet. A tag önkéntesen léphet be az egyesületbe és a tagsági jogviszonyának megszüntetésében sem korlátozható, ha erre irányuló szándékát bejelentette. Jogszabálysértő a felperes alapszabályának 10. pontja, amely az önkéntes kilépést megtiltja. Az alperesek úgy döntöttek, hogy az egyesületből kilépnek és a tagsági jogviszonyukat megszüntetik, ettől kezdődően tagdíjfizetési kötelezettség sem terheli őket. Írásbeli nyilatkozatuk megérkezett a felpereshez, aki arról tudomást szerzett. A másodlagos kereseti kérelem is megalapozatlan, hiszen a közgyűlés nem zárta ki az alpereseket az üdülőtársulattól, így a kizárás ennek jogkövetkezménye sem alkalmazható. A II. rendű alperes javára a csatolt külön megállapodásra figyelemmel állapította meg a perköltséget.

A felperes az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet kereseti kérelme szerinti megváltoztatását, míg harmadlagosan az alperes részére megállapított perköltség 50 %-ra mérséklését kérte. Kiemelte a társadalmi szervezet autonómiáját, önkormányzó jellegét, valamint azt, hogy a tagok maguk határozzák meg a működés rendjét, továbbá ezen belül a tagsági jogviszony létesítésének és megszüntetésének a feltételeit. Álláspontja szerint a társulat alapszabálya speciális feladatának megfelelően határozta meg a ki- és belépés szabályait, amikor előírta, hogy csak az lehet tag, akinek üdülője vagy telke van a területén. A tagsági jogviszony mindaddig fennáll, amíg ez az állapot nem változik. Amennyiben a belépés feltételhez köthető, úgy a jogviszony megszüntetése is korlátozható. A II. rendű alperes javára megállapított ügyvédi munkadíj véleménye szerint a másodlagos kereseti kérelem alapulvételével is csak 25.500,-Ft lehet, így a külön megállapodásban kikötött megbízási díj túlzott.

Pf.III.20.156/2009/5. szám

Az I. rendű alperes ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, előadta, hogy a fellebbezési előadás lényegében az elsőfokú eljárás során előterjesztett nyilatkozatnak felel meg, új elemet nem tartalmaz.

A II. rendű alperes ellenkérelme is az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés az alábbiak szerint **megalapozatlan**.

Az Alkotmány 63. § (1) bekezdése értelmében, a Magyar Köztársaságban az egyesülési jog alapján mindenkinek joga van a törvény által nem tiltott célra szervezeteket létrehozni, illetőleg azokhoz csatlakozni. A 22/1994. (IV.6.) AB. határozat szerint az egyesülési szabadság joga mindenkit megillető szabadságjog. Ez jelenti a cél megválasztásának, továbbá a célra rendelt szervezet alapításának a szabadságát. A felperesi üdülőtársulat az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (Etv.) alapján létrehozott és bírósági nyilvántartásba vett társadalmi szervezet.

Az Etv. 6. § (1) bekezdése szerint a társadalmi szervezet alapszabálya az abban meghatározott célkitűzéseknek megfelelően biztosítja a szervezet demokratikus, önkormányzati elven alapuló működését, elősegíti a tagok jogainak és kötelességeinek érvényesülését. A tagok az alapszabály megállapításakor valóban dönthetnek úgy, hogy a tagsági jogviszony létesítését feltételhez kötik, ami jelen esetben az üdülőtársulat területén lévő üdülőingatlan bérlete vagy tulajdonjoga, azonban a tag autonómiája nem sérülhet azáltal, hogy a tagsági jogviszony megszüntetését korlátozzák. Ezért jogszabályba ütközik az alapszabály azon rendelkezése, amely szerint a tagsági jogviszony akkor szüntethető meg, ha az üdülőingatlan tulajdonjogát vagy bérleti jogát átruházzák. Az egyesülési jog önkéntessége ugyanis nemcsak a tagsági jogviszony létesítésére, de a megszüntetésére is irányadó, amelynek következtében a társadalmi szervezet tagja feltétel nélkül dönthet úgy, hogy megszünteti a tagsági jogviszonyt. A nyilatkozat hatálya a tudomásulvétellel áll be, és nincs szükség hozzá a társadalmi szervezet részéről történő elfogadásra vagy testületi döntésre. Megalapozottan hivatkoztak az alperesek arra, hogy a létesítő okirat nem zárhatja ki a tag önkéntes kilépésének lehetőségét, illetve nem kötheti ahhoz a feltételhez, hogy az üdülőingatlanát másra átruházza. Bár a polgári jogi szerződésre vonatkozó szabályok nem alkalmazhatók a társadalmi szervezet alapszabályára (LBKfv. 25.090/1993.), a jogszabálysértés következményeként megállapítható, hogy az alperesek tagsági jogviszonya a nyilatkozatuk megtételének időpontjában megszűnt. Ettől az időponttól kezdődően tagdíj fizetésére sem kötelesek. Nem alkalmazhatók az alperesekkel szemben a tagsági jogviszony kizárással történő megszüntetése esetére előírt ötszörös mértékű tagdíjfizetési kötelezettség, hiszen ilyen eljárásra velük szemben nem került sor, és nem zárták ki őket a tagok sorából.

A felperes előadásából megállapítható, hogy a tagdíjba különböző közüzemi és egyéb szolgáltatások díja is beépítésre került. Amennyiben a volt tagok ezeket a szolgáltatásokat ellenérték fizetése nélkül igénybe vették, úgy a felperes ezen költségek elszámolására igényét az alperesekkel szemben előterjesztheti.

Téves a II. rendű alperes javára megállapított elsőfokú perköltség összegére vonatkozó fellebbezési kifogás. Az ügyvédi képviselet igénybevételére az 1998. évi XI. törvény (Ügyvédi tv.) 4. §-ában foglalt szabad ügyvédválasztás elve alapján bármely polgári perben, bármelyik fél jogosult. Az Ügyvédi tv. 9. § (1) bekezdése értelmében az ügyvédet tevékenységéért megbízási díj és költségterítés illeti, míg a (2) bekezdés alapján az ügyvédi megbízási díj szabad megállapodás tárgya. Így a Pp. 78. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint kell a pernyertes félnek a perrel felmerült költségeit megtéríteni. A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekkel kapcsolatos szabályokat a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet tartalmazza. E rendelet akkor alkalmazandó, ha nincs külön megállapodás az ügy ellátására vonatkozó díjra a fél és az ügyvéd között. Jelen esetben a II. rendű alperes és a jogi képviselő díjmegállapodást kötöttek, amelynek tartalma, az elsőfokú eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenység és a pertárgy értékére figyelemmel került sor a perköltség megállapítására.

Mindezek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az indokolás kiegészítésével helybenhagyta.

A másodfokú eljárás tekintetében is pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján perköltség megfizetésére köteles, amelynek összege az I. rendű alperes vonatkozásában áll a jogi képviseletével kapcsolatosan felmerült és a 32/2003. (VIII.22.) IM. számú rendelet 3. § (2) bekezdés a), valamint (5) és (6) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból. A II. rendű alperes jogi képviseletével felmerült másodfokú költség megállapításánál az ügy ellátására létrejött díjmegállapodást vette az ítéletábra alapul. A pervesztes felperes személyes illetékmentessége az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 5. § (1) bekezdés f) pontja alapján feltételhez kötött, azonban nyilatkozott arról, hogy az eljárás megindítását megelőző naptári évben folytatott vállalkozási tevékenységéből származó jövedelme után társasági adófizetési kötelezettsége nem keletkezett, így a fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli az Itv. 5. § (2) bekezdése, illetve a 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 13. § (1) és 14. §-a értelmében.

S z e g e d, 2009. május hó 25. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
előadó bíró

Dr. Heidrich Gábor sk.
táblabíró